

dringsforslagene er tiltraadte af det samlede Udvalg, skal jeg herved anbefale dem alle til Vedtagelse.

Marott: Som det fremgaar af Betænkningen Sp. 345 har der været et Samraad med Justitsministeren om Politimester Stephensens Forhørvirksomhed i Middelfart. Dette Samraad er foranlediget af Socialdemokraterne, idet vi mener, at Retsforholdene i den paagældende Jurisdiktion er af en saadan Beskaffenhed, at de i høj Grad fortjener Rigsdagens Opmærksomhed. Ærede Medlemmer vil erindre, at under Finanslovens første Behandling fremkom der fra det ærede Medlem fra Bogense (G. Fog-Petersen) et stærkt Angreb paa den Behandling, som var overgaaet en Mand i hans Valgkreds fra Politimester Stephensens i Middelfart. Det var en Sadelmager Johansen i Brænderup, der mistænktes for at have afbrændt et Hus, som han kort Tid forinden havde købt. Efter Brandforhøret paa Stedet blev Sadelmager Johansen anmodet om at tage ind til Middelfart, da Politimester Stephensens gerne vilde tale med ham, og Johansen blev da med det samme arresteret og sad 7 Maaneder i Varetægtsarrest. Der var 150 Beboere i Jurisdiktionen, som anmodede Herredsfogeden om at løslade Johansen og tilbød at stille betryggende Kaution for hans Tilstedeværelse, idet de gjorde gældende, at denne Mand var en af de flittigste Arbejdere i Kommunen, en i enhver Henseende hæderlig og stræbsom Mand, som ingen af disse Beboere kunde tænke sig som Brandstifter. Politimesteren i Middelfart vilde imidlertid ikke slippe Johansen, og i 7 Maaneder sad altsaa denne Mand i Arresten, fuldkommen hjælpeløs, pint og plaget med denne Ildebrandssag. Men han bekendte ikke, formodentlig kunde han ikke bekende, fordi han efter al Sandsynlighed er uskyldig i den Forbrydelse, som han er sigtet for. Nu er Johansen løsladt, og Dommen i Sagen kan vistnok ventes i en nær Fremtid. Denne 7 Maaneders Varetægtsarrest i Anledning af, at et gammelt raadent Hus er brændt, og til Trods for at 150 Beboere i Jurisdiktionen anmoder om, at Manden maa blive løsladt, idet de kautionerer for hans Tilstedeværelse, karakteri-

serer, synes jeg, i høj Grad den paagældende Dommer som en hensynsløs og voldsom Mand overfor dem, han slaar ned paa. Men i samme Retning kunde der anføres adskillige Eksempler, og jeg ønsker her at anføre endnu et Træk af Hr. Politimester Stephensens Forhørvirksomhed.

I sidste Halvdel af September i Fjor anmeldte en Konditor Henriksen i Middelfart, at der fra ham var stjaalet en Sparebøsse, som tilhørte hans Søn. Den havde Form af en lille rød Postkasse og havde sin Plads i Køkkenet. Samtidig med at denne Anmeldelse kom til Politimesteren, tog Politiet paa Gaden to mindre Børn, 10 og 12 Aar gamle, som viste sig at være skyldige i nogle ubetydelige Rapserier. De fik Lov til at gaa igen, men senere blev de atter ført op paa Raadhuset, og Politimesteren og Arrestforvareren truede dem ved forskellige Midler til at bekende, at det var dem, der havde stjaalet den paagældende Sparebøsse med 17 Kr. De nærmere Omstændigheder ved Tyveriet blev nøjagtigt beskrevet. Jeg skal anføre denne Beskrivelse, fordi den har Betydning med Hensyn til Bedømmelsen af hele Sagen. Ifølge Rapporten var det foregaaet saaledes, at den ældste Dreng havde listet sig ind i Gaarden og Køkkenet, taget Sparebøssen og stukket den i sin højre Bukselomme, hvorefter han var gaaet ned paa Havnepladsen, hvor han i Nærheden af Slæbestedet ved Wibolts Pakhus havde brudt Bøssen op med sin Kniv. Pengene, omkring ved 17 Kr., hvoriblandt en Femkroneseddel, nogle To- og Enkronestykker (Antallet er nøje angivet i Rapporten) samt en Del Smaaamønt, havde han stukket i Lommen og derefter kastet den tomme Sparebøsse i Søen. Drengen var derefter atter gaaet op paa Gaden, hvor han havde fortalt den yngre Broder om Tyveriet. De fulgtes da ad ned paa Havnepladsen, hvor de delte Pengene, uden at de dog kunde huske, om de fik lige mange. Den ældste huskede dog, at han havde beholdt Femkroneseddelen. Hver af Drengene gemte saa sin Del af Pengene i Gruset under eller ved Wibolts Pakhus. Den ældste tog dog 2 og den yngste 1 Kr. med sig, hvorefter de hos en Bager hver købte for omtrent 50 Øre Lagkage og andet Slikkeri og betalte med de